

Ankenævnets j.nr.: 2017-0483 – Pris for bryllup

Sagsfremstilling:

Klager bookede i maj 2016 lokaler mv. til afvikling af klages bryllup den 3. juni 2017. Klager fik den 24. maj 2016 fremsendt et tilbud, hvoraf det fremgik, at der var reserveret til 60 gæster til en kuvertpris på kr. 1.295,-. Klager indbetalte i den forbindelse et depositum på kr. 5.000,-. I tilbuddet indgik 29 dobbeltværelser og 2 enkeltværelser. Tilbuddet inkluderede velkomstdrink, mad og vin, øl og vand ad libitum under middagen, kaffe med cognac eller Bailey samt natmad. Videre fremgik det, at bar og musik aftales senere.

Det fremgik også af ordrebekræftelsen, at der skulle betales et "grundbeløb", som omfattede kuvertprisen for det aftalte antal gæster samt andre aftalte ydelser.

Den 2. maj 2017 blev der hos indklagede afholdt et planlægningsmøde, og i den forbindelse blev klager oplyst om, at den samlede pris ville blive på kr. 74.000,-, hvoraf de 5.000 kr. allerede var indbetalt som depositum. Den samlede pris blev benævnt et "grundbeløb". Det blev oplyst, at der ville blive udarbejdet en slutopgørelse, som kunne indeholde betaling for eventuelle yderligere ydelser udover grundbeløbet. Det oplyste grundbeløb var baseret på 50 gæster i stedet for de oprindeligt aftalte 60 gæster. Klager modtog ikke på baggrund af mødet en korrigeret ordrebekræftelse.

Den 31. maj 2017 kontaktede klager indklagede telefonisk, og fik oplyst at grundbeløbet, som skulle indbetales, var kr. 74.000,- fratrukket depositummet på kr. 5.000,-, dvs. kr. 69.000,- som herefter blev overført til indklagede.

Efter brylluppet fik klager en regning på i alt kr. 98.978,-, dvs. kr. 24.978,- mere end det oplyste grundbeløb. Klager kontaktede herefter indklagede og fik oplyst, at indklagede havde regnet forkert, da indklagede under mødet den 2. maj 2017 oplyste grundbeløbet, da indklagede, efter det oplyste, havde glemt at medregne flere af de aftalte ydelser.

Indklagede oplyste overfor klager, at indklagede havde forsøgt at kontakte klager om fejlregningen i perioden den 31. maj – 3. juni, og at indklagede havde efterladt en telefonbesked på klagers telefonsvarer om, den højere pris. Klager mener ikke at have modtaget nogen besked herom. I en e-mail af 14. juni 2017 til klager skrev indklagede til klager, at det oplyste grundbeløb kun skulle opfattes som et overslag, og skulle ses som et ekstra depositum.

Når klager den 31. maj 2017 telefonisk havde fået oplyst, at det resterende grundbeløb var kr. 69.000,- skyldes det, at det var dette beløb, som stod i indklagedes system. Indklagede svarede videre, at indklagede havde indtalt en besked på klagers telefonsvarer om, at prisen blev højere, men at klager den 31. maj telefonisk blot havde fået oplyst, at han kunne indbetale beløbet på kr. 69.000,-.

Indklagede tilbød efterfølgende at reducere merbeløbet på kr. 24.978,- til kr. 20.000, hvilket klager afviste. Klager tilbød i stedet at afslutte sagen med betaling af halvdelen af det omstridte beløb, dvs. kr. 12.489,-, hvilket indklagede afviste.

Herefter indgav klager en klage til Ankenævnet.

Klager valgte at tilbageholde betalingen af det omstridte beløb.

Klagers bemærkninger

Klager afviste, at have modtaget besked fra indklagede om, at arrangementet blev dyrere end det på mødet den 2. maj 2017 oplyste. Hvis klager havde fået denne oplysning ville klager have tilpasset arrangementet ved at fravælge ydelser, således at det var blevet billigere. Denne mulighed fik klager ikke.

Klager havde derudover henvist til HORESTAs kutyme "Værd at vide.....", hvoraf det fremgik, at der ved selskabsarrangementer burde foreligge en skriftlig bekræftelse, bekræftet af begge parter, hvoraf bl.a. arrangementets samlede pris burde fremgå. Klager modtog aldrig – på baggrund af mødet den 2. maj 2017 - en sådan bekræftelse.

Klager afviste indklagedes opfattelse af, at klager har været i ond tro omkring prisen. Klager var ikke bekendt med regnefejlen, og det var ifølge klager ikke korrekt, at klager takkede nej til at få en udregning med hjem, dette blev aldrig tilbudt, og klager fandt det utroværdigt at påstå, at klager skulle have afvist at modtage en prisberegning for brylluppet.

Klager havde, for så vidt angik indklagedes bemærkninger omkring klagers kendskab til, at der ville tilkomme ekstra ydelser, anført, at indklagede afregnede værelser til de gæster, der ankom dagen før direkte med disse gæster.

For så vidt angik den del af "ekstraregningen", som vedrørte barforbrug havde klager anført, at det var aftalt med indklagede, hvor længe baren skulle være åben. Da festen sluttede og baren lukkede gik klager i seng. Det var ikke aftalt, at baren skulle holdes åben efter dette tidspunkt. Tværtimod meddelte klager tjenerne, at baren skulle lukkes.

Klager fremsatte krav om afslag på kr. 24.978,-.

Indklagedes bemærkninger

Indklagede anførte, at klager havde godt styr på indklagedes priser, og at klager på mødet den 2. maj 2017 gav udtryk for, at det skulle være et bryllup uden kompromiser. Klager havde ingen spørgsmål til økonomien under dette møde. Da planlægningen var på plads, gennemgik indklagede sammen med klager alle priser. Klager accepterede disse priser og stillede ikke spørgsmål hertil.

Herefter blev der udregnet et grundbeløb, og indklagede forklarede, at dette beløb ikke var et endeligt beløb, men at den endelige afregning ville komme efter brylluppet. Klager fik tilbudt at få udregningen med, men det ønskede klager ikke. Indklagede erkendte, at indklagede lavede en regnefejl på godt kr. 20.000,- i forbindelse med den grundbeløb pris, som klager fik oplyst.

Indklagede oplyste aldrig, at den endelige pris var på kr. 74.000,-, og klager spurgte ikke til den endelige pris, tværtimod gav klager udtryk for, at penge ikke var det væsentlige. Hvis det trods tilkendegivelse om det modsatte var væsentligt for klager, hvad arrangementet kostede, undrer det indklagede, at klager ikke anmodede om at få udregningen med hjem på mødet den 2. maj 2017. Hvis budgettet var vigtigt ville man, efter indklagedes opfattelse, have anmodet om at få udregningen med hjem for at sikre sig, at der var regnet rigtigt.

Indklagede var på denne baggrund af den opfattelse, at klager var i "ond tro", idet det er indklagedes opfattelse, at klager havde noteret sig den begåede regnefejl, og ønskede at udnytte dette.

Da klager ringede til indklagede den 31. maj 2017 fik klager ganske rigtigt, af indklagedes receptionist oplyst, at det resterende grundbeløb til indbetaling var på kr. 69.000,-, da indklagedes receptionist ikke kunne se den samlede – højere – pris.

Indklagede fandt det også mærkværdigt, at klager ikke i nogen af de mails, som blev sendt efter mødet den 2. maj 2017, nævnte prisen, og yderligere undrede det indklagede, at klager ikke i telefonen den 31. maj bad om at tale med den ansatte hos indklagede, som alle aftaler var indgået med, men blot talte med receptionisten. Efter indklagedes opfattelse underbyggede dette, at klager var i ond tro omkring den oplyste pris

Indklagede undrede sig yderligere over, at klager ikke havde behov for at få en mere detaljeret prisredegørelse fra indklagede, da deres budget efter det oplyste var på maks. Kr. 80.000,-. Klager accepterede alle de oplyste tal på stedet og havde ikke behov for at få en udregning med hjem. Alle priser blev forelagt klager, og klager var med i processen hele vejen, men ønskede nu efter indklagedes opfattelse, at udnytte, at klager begik en regnefejl.

Indklagede havde yderligere til støtte for sin opfattelse af, at der forelå ond tro anført, at klager vidste, at de ekstra værelser, som klager bestilte til de gæster, som ankom dagen før, ikke var en del af udregningen, det samme gjorde sig gældende for drikkevarer efter festen. Heller ikke et bestilt værelse til fotografierne var en del af den samlede oplyste pris, hvilket klager var vidende om. Indklagede havde til støtte herfor vedlagt kopi af indklagedes værelsesliste i forbindelse med arrangementet, hvoraf fremgik, at klager bekræftede, at der var gæster som skulle overnatte natten før bryllupsdagen samt, at klager skulle betale "musikpris" for mad samt et ekstra værelse. Klager havde således, efter indklagedes opfattelse, haft et godt kendskab til indklagedes priser.

Indklagedes krav

Indklagede fremsatte krav om intet afslag eller alene det af indklagede tilbudte afslag på kr. 4.978,-

Nævnets bemærkninger:

Ankenævnet afviste at behandle sagen.

Ankenævnet fandt, at indholdet af ordrebekræftelsen ikke i sig selv afskar indklagede fra at opkræve betaling for ydelser, der ikke fremgik af ordrebekræftelsen.

Ankenævnet fandt efter en samlet vurdering af oplysningerne i sagen, at sagen var uegnet til nævnsbehandling, da det fremstod uklart, i hvilket omfang klager under mødet fik oplysning om yderligere udgifter i forbindelse med afviklingen af brylluppet. En afklaring af, hvad der blev oplyst om yderligere omkostninger, ville kræve vidneførsel, hvorfor sagen ikke skønnedes egnet til nævnsbehandling og derfor afvistes, jf. nævnets vedtægter § 5, stk. 3, nr. 4.

Afgørelse af 24. oktober 2017